

[Stavad]

procentpoint, især som følge af regeringens politik.«

Intervieweren spørger videre:

»Det forholder sig jo således, at $\frac{2}{3}$ af landbrugets gæld er fast forrentet og meget langsigtet. Selv om man tænkte sig, at renten faldt yderligere til et niveau, som landbruget kunne bære, ville det altså tage mellem 10 og 30 år, før det slog igennem over for landbruget. Er det en tidshorisont, de konservative kan acceptere?«

Hr. Collet svarer:

»Hvis landmændene tror, at renten falder, kan de jo lægge deres lån om fra fast til variabel forrentning. Det må være op til den enkelte. Vi ønsker at satse på en generel og dermed sund økonomisk politik.«

Altså fra hr. Collets side en benhård landbrugspolitik. Det, der kan leve, skal have lov at leve, men det, der ikke kan leve ved egen kraft, må dø. Det er altså i skærende modstrid med hr. Collets udtalelser her i dag om det forslag, der foreligger, og hr. Collet er ikke blevet spurgt som hr. Collet i dette interview, men som ordfører for det konservative folkeparti.

Derfor må vi drage den konklusion, at kompromiset fra starten har været, at dette forslag aldrig skal gå igennem folkettinget, men partiet venstre skal kunne gå ud til landbrugsforsamlingerne og sige: vi har fremsat det, folkettinget har stemt det ned. De konservative har til gengæld fået lov til at føre pennen, så forslaget aldrig kan føres igennem. Det har været hensigten fra starten af.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Det er da ganske rigtigt, som hr. Stavad siger, at det konservative folkeparti mener, at landbruget skal være et frit og selvhjulpet erhverv, men når landbruget på nuværende tidspunkt lider bl.a. under efterveerne af den høje rente, som er en følge af en ødsel socialdemokratisk politik, må vi selvfølgelig tilpasse tingene. Vi må først reparere økonomien og dernæst ligestille dansk landbrug med landbruget i det øvrige EF både rentemæssigt og skattemæssigt. Når vi så har tingene på plads, kan vi tale om, at dansk landbrug er et frit og selvhjulpet erhverv. Sådan hænger tingene sammen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal kun stilfærdigt konstatere, at det, hr. Collet siger her, er i skærende modstrid med det interview, hr. Collet har givet til Tolvmandsbladet, for det er netop om problemet med den høje rente på de lån, der allerede er optaget, at hr. Collet bliver spurgt. Hr. Collet afviste at gøre noget som helst overhovedet ved dette problem.

Jeg konstaterer bare, at hr. Collet har skiftet holdning.

Henrik Toft (V):

Jeg forstår, at grunden til, at socialdemokratiet ikke kan beslutte sig til at stemme for dette forslag, er, at man er lidt i tvivl om problemernes omfang inden for landbrugserhvervet. Derfor er det da også rimeligt, at der bliver nogen tid for dem til at studere alt det materiale, vi har fået gennem de sidste år.

Men jeg kan ganske kort gøre socialdemokratiet opmærksom på, at det store problem for virkelig mange landmænd er de store investeringer, de har foretaget til en rente på omkring 20 pct. Det er det, som dette forslag prøver på at løse for netop den del af landbrugsproduktionen, og det er således en investering i at få opretholdt landbrugsproduktionen på de brug uanset hr. Bjørn Wesths bemærkninger med hensyn til eventuelt salg af besætninger.

For at understrege dette forslags enkelhed vil jeg henvise til den beretning, som kom, mens hr. Bjørn Westh var landbrugsminister, om finansieringsproblemer i landbruget, betænkning nr. 941, side 254. Der indledes med, at såfremt der ønskes overført større beløb til landbruget, ville egentlige statslån til lav rente eller statslige rentetilskud være den teknisk enkleste ordning.

Det er faktisk det, som er beskrevet som den bedste måde at løse det problem på, som dette forslag retter sig imod, og derfor finder jeg det mærkeligt, at socialdemokratiet ikke kan støtte det.

Men sådan er der jo så meget, man kan undre sig over. Nu har vi gennem lang tid talt om, og alle har været enige om at ville være med til at løse disse problemer. Når vi så har det rigtige forslag, står man, synes jeg